

Wtorek, 10 marca 2009 r.

21. podkreśla potrzebę dokonania przede wszystkim oceny istniejących systemów, a także systemów przygotowywanych, oraz podkreśla, że zdolność UE do osiągnięcia strategicznych celów zależy w dużej mierze od pomyślnego zarządzania wzajemnymi zależnościami między powiązаныmi ze sobą programami, gdyż pokrywanie się zakresów programów i brak spójności między nimi będą mieć w efekcie niekorzystny wpływ na wydajność organizacyjną i wyniki; jest zdania, że nie powinno się tworzyć nowych instrumentów czy systemów, zanim istniejące narzędzia nie staną się w pełni operacyjne, bezpieczne i niezawodne;

22. jest zdania, że przed dokonaniem jakichkolwiek inwestycji ogromne znaczenie ma jasne określenie warunków działania, aby odpowiednio dostosować wszelkie środki i nowe inicjatywy; wskazuje ponadto, że należy jasno ustalić, jakie zmiany są konieczne dla zapewnienia harmonijnego współdziałania technologii i procedur oraz podkreśla, że wszystkie inwestycje powinny być uzasadnione ekonomicznie;

23. wyraża wątpliwości co do konieczności i współmierności planowanych środków z uwagi na ich kosztowny charakter i potencjalne ryzyko, jakie mogą stanowić dla ochrony danych osobowych; jest zatem zdania, że należy dokonać ich oceny w kontekście tych kryteriów przed planowaniem jakiegokolwiek formalnego wniosku;

24. przyznaje, że osiągnięcie równowagi między zapewnieniem swobodnego przepływu coraz większej liczby osób przez granice a zagwarantowaniem większego bezpieczeństwa obywateli Europy jest zadaniem złożonym i zgadza się, że wykorzystanie danych oferuje wyraźne korzyści; jednocześnie jest zdania, że zaufanie społeczeństwa do działań rządu może zostać utrzymane tylko wówczas, gdy zapewnione zostaną wystarczające zabezpieczenia danych, nadzór i możliwości odwołania;

*

* *

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych oraz Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex).

Transgraniczne przenoszenie siedziby spółek

P6_TA(2009)0086

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2009 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie transgranicznego przenoszenia siedziby spółek (2008/2196(INI))

(2010/C 87 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 192 ust. 2 akapit drugi traktatu WE,
- uwzględniając art. 43 i 48 traktatu WE,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 maja 2003 r. zatytułowany „Unowocześnienie prawa spółek oraz wzmocnienie ładu korporacyjnego – plan przyszłych działań” (COM(2003)0284),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie komunikatu Komisji do Rady oraz Parlamentu Europejskiego: unowocześnienie prawa spółek oraz wzmocnienie ładu korporacyjnego w Unii Europejskiej - plan postępu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, s. 714.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

- uwzględniając rezolucję z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie ostatnich działań i perspektyw w dziedzinie prawa spółek ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie europejskiej spółki prywatnej i czternastej dyrektywy o prawie spółek dotyczącej przenoszenia siedzib spółek ⁽²⁾,
- uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w sprawach: *Daily Mail i General Trust* ⁽³⁾, *Centros* ⁽⁴⁾, *Überseering* ⁽⁵⁾, *Inspire Art* ⁽⁶⁾, *SEVIC Systems* ⁽⁷⁾ oraz *Cadbury Schweppes* ⁽⁸⁾,
- uwzględniając art. 39 i 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0040/2009),
 - A. mając na uwadze, że spółki powinny korzystać ze swobody działalności gospodarczej w ramach rynku wewnętrznego zgodnie z traktatem WE i wykładnią Trybunału Sprawiedliwości,
 - B. mając na uwadze, że transgraniczne przenoszenie spółek jest jednym z zasadniczych elementów urzeczywistnienia rynku wewnętrznego,
 - C. mając na uwadze, że transgraniczne przeniesienie siedziby spółki nie powinno prowadzić do jej rozwiązania ani też chwilowej czy trwałej utraty osobowości prawnej,
 - D. mając na uwadze, że transgraniczne przeniesienie siedziby spółki nie powinno prowadzić do obchodzenia przepisów prawnych, socjalnych i podatkowych,
 - E. mając na uwadze, że należy zabezpieczyć prawa innych zainteresowanych stron dotkniętych przeniesieniem, takich jak wspólnicy mniejszościowi, pracownicy i wierzyciele itp.,
 - F. mając na uwadze, że odpowiednie akty prawa wspólnotowego ustanawiające prawo pracowników do otrzymywania informacji, wyrażania opinii i uczestnictwa w przedsiębiorstwach o zasięgu transgranicznym, a także zabezpieczające przysługujące pracownikom prawa uczestnictwa (dyrektywy 94/45/WE ⁽⁹⁾ i 2005/56/WE ⁽¹⁰⁾) powinny zostać w całości zachowane, a zatem przeniesienie siedziby spółki nie powinno prowadzić do utraty wyżej wymienionych praw,
 - G. mając na uwadze, że przepis zobowiązujący spółkę do posiadania głównej i statutowej siedziby w tym samym państwie członkowskim byłby sprzeczny z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości dotyczącym swobody przedsiębiorczości i w związku z tym naruszałby przepisy prawa WE,

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 671.

⁽³⁾ Sprawa 81/87 *Daily Mail i General Trust* [1988] Zb. Orz., s. 5483.

⁽⁴⁾ Sprawa C-212/97 *Centros* [1999] Zb. Orz., s. I-1459.

⁽⁵⁾ Sprawa C-208/00 *Überseering* [2002] Zb. Orz., s. I-9919.

⁽⁶⁾ Sprawa C-167/01 *Inspire Art* [2003] Zb. Orz., s. I-10155.

⁽⁷⁾ Sprawa C-411/03 *SEVIC Systems* [2005] Zb. Orz., s. I-10805.

⁽⁸⁾ Sprawa C-196/04 *Cadbury Schweppes* [2006] Zb. Orz., s. I-7995.

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz.U. L 254 z 30.9.1994, s. 64).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych (Dz.U. L 310 z 25.11.2005, s. 1).

Wtorek, 10 marca 2009 r.

1. zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi do dnia 31 marca 2009 r., na podstawie art. 44 traktatu WE, projektu legislacyjnego dotyczącego dyrektywy ustanawiającej narzędzia koordynacji przepisów państw członkowskich w celu ułatwienia transgranicznego przenoszenia w obrębie Wspólnoty siedziby spółki zawiązanej zgodnie z prawodawstwem państwa członkowskiego (czternasta dyrektywa o spółkach), a także zwraca się o opracowanie wymienionego wniosku w ramach dyskusji międzyinstytucjonalnych, zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami przedstawionymi poniżej;
2. stwierdza, że w chwili obecnej przedsiębiorstwa mogą przenieść swoją siedzibę jedynie poprzez jej rozwiązanie i utworzenie nowej osoby prawnej w docelowym państwie członkowskim lub poprzez utworzenie nowej osoby prawnej w docelowym państwie członkowskim, a następnie dokonanie fuzji obu przedsiębiorstw; ponadto zauważa, że taka procedura wiąże się z obciążeniami administracyjnymi, kosztami i skutkami społecznymi i nie zapewnia bezpieczeństwa prawnego;
3. zwraca uwagę na swobodę przedsiębiorczości, zagwarantowaną przedsiębiorstwom na mocy art. 48 traktatu WE i zinterpretowaną przez Trybunał Sprawiedliwości ⁽¹⁾;
4. wskazuje, że przeniesienie siedziby spółki wiąże się z przeniesieniem funkcji nadzorczych; podkreśla, że w kontekście opracowywania czternastej dyrektywy o spółkach dotyczącej transgranicznego przeniesienia siedziby spółki należy zapewnić ochronę istniejących praw udziałowców, wierzycieli i pracowników oraz utrzymać dotychczasową równowagę w zarządzaniu przedsiębiorstwem („nadzór właścicielski”);
5. proponuje zamieścić w nowej dyrektywie odesłanie do dyrektyw 94/45/WE i 2005/56/WE, aby zapewnić spójność i zasadnicze elementy procedury uczestnictwa pracowników zgodnie z dyrektywami UE o spółkach;
6. jest zdania, że przeniesienie siedziby spółki powinno być obwarowane warunkiem sporządzenia planu przeniesienia oraz sprawozdania wyjaśniającego i uzasadniającego prawne i gospodarcze aspekty i wszelkie skutki przeniesienia dla udziałowców i pracowników; zwraca uwagę, że plan przeniesienia i sprawozdanie muszą zostać we właściwym czasie udostępnione wszystkim zaangażowanym stronom;
7. w kontekście strategii lizbońskiej zwraca uwagę na pozytywny wpływ konkurencji podatkowej na wzrost gospodarczy;
8. wskazuje, że przeniesienie siedziby spółki powinno odbywać się w sposób neutralny pod względem podatkowym;
9. sugeruje poprawę wymiany informacji i pomocy administracyjnej między organami podatkowymi;
10. domaga się przejrzystości w odniesieniu do stosowania nowej dyrektywy w państwach członkowskich i proponuje w związku z tym wprowadzenie dla państw członkowskich wymogu powiadamiania Komisji, zgodnie z którym przedsiębiorstwa przenoszące siedzibę z zastosowaniem przepisów dyrektywy muszą być wpisywane do europejskiego rejestru spółek; zwraca uwagę, że przy wprowadzaniu wymogu powiadamiania do prawodawstwa krajowego należy w oparciu o lepsze stanowienie prawa zapobiec nadmiarowi informacji („zalew informacji”) pod warunkiem zapewnienia wystarczających informacji;
11. stwierdza, że zalecenia te są zgodne z zasadą pomocniczości oraz podstawowymi prawami obywateli;
12. uważa, iż wnioskowany projekt nie pociąga za sobą skutków finansowych;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także szczegółowych zaleceń Komisji i Radzie oraz parlamentom i rządami państw członkowskich.

⁽¹⁾ Cytowane powyżej orzeczenie w sprawie *Centros*.

Wtorek, 10 marca 2009 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA W SPRAWIE TREŚCI WNIOSKOWANEGO PROJEKTU

Parlament Europejski zwraca się do Komisji o przedłożenie wniosku dotyczącego dyrektywy, który zawierałby następujące elementy:

Zalecenie 1 (skutki transgranicznego przeniesienia siedziby spółki)

Transgraniczne przeniesienie siedziby nie prowadzi do rozwiązania spółki ani do chwilowej bądź trwałej utraty osobowości prawnej; w związku z tym spółka zachowuje swoją osobowość prawną, a wszystkie jej aktywa, pasywa i stosunki umowne nie podlegają żadnym zmianom. Ponadto przeniesienie nie może prowadzić do obchodzenia przepisów prawnych, socjalnych i podatkowych. Przeniesienie obowiązuje od dnia rejestracji w przyjmującym państwie członkowskim. Od dnia rejestracji w przyjmującym państwie członkowskim spółka podlega prawodawstwu tego państwa.

Zalecenie 2 (procedura przeniesienia wewnątrz spółki)

Kierownictwo lub zarząd spółki, która planuje przeniesienie siedziby, ma obowiązek sporządzić projekt przeniesienia. W projekcie należy uwzględnić co najmniej:

- (a) formę prawną, nazwę i siedzibę spółki w państwie członkowskim pochodzenia;
- (b) planowaną formę prawną, nazwę i siedzibę spółki w przyjmującym państwie członkowskim;
- (c) planowany statut i umowę spółki w przyjmującym państwie członkowskim;
- (d) planowany harmonogram przeniesienia;
- (e) dzień, od którego transakcje spółki zamierzającej przenieść siedzibę będą traktowane do celów księgowych jako zawarte w przyjmującym państwie członkowskim;
- (f) w odpowiednich przypadkach szczegółowe informacje na temat przeniesienia siedziby zarządu lub głównego miejsca prowadzenia działalności;
- (g) zagwarantowane prawa wspólników, pracowników i wierzycieli spółki lub propozycje odpowiednich działań;
- (h) jeżeli zarządzanie spółką odbywa się na podstawie uczestnictwa pracowników i o ile odpowiedni plan nie jest narzucony prawodawstwem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego, informacje na temat procedur określania zasad uczestnictwa pracowników.

Projekt przeniesienia przedkładany jest wspólnikom i przedstawicielom pracowników spółki do rozpatrzenia w określonym terminie poprzedzającym datę walnego zgromadzenia udziałowców.

Spółka planująca przeniesienie siedziby ma obowiązek opublikować – zgodnie z obowiązującym prawodawstwem krajowym wynikającym z dyrektywy 68/151/EWG⁽¹⁾ – co najmniej następujące dane:

- (a) formę prawną, nazwę i siedzibę spółki w państwie członkowskim pochodzenia, jak również te same dane w przyjmującym państwie członkowskim;
- (b) rejestr, do którego wpisane zostały dokumenty i dane spółki, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 68/151/EWG, oraz numer wpisu, pod którym spółka widnieje w powyższym rejestrze;
- (c) zasady wykonywania praw przez wierzycieli spółki i wspólników mniejszościowych oraz adres, pod którym można uzyskać nieodpłatnie wszelkie informacje dotyczące wspomnianych wyżej zasad.

Kierownictwo lub zarząd spółki planującej przeniesienie siedziby sporządza również raport, w którym wyjaśnia i uzasadnia aspekty prawne i ekonomiczne projektu oraz podaje jego skutki dla wspólników, wierzycieli i pracowników spółki, o ile nie zostaną podjęte inne ustalenia.

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 ust. 2 Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich (Dz.U. L 65 z 14.3.1968, s. 8).

Wtorek, 10 marca 2009 r.

Zalecenie 3 (decyzja o przeniesieniu siedziby podejmowana na walnym zgromadzeniu udziałowców)

Walne zgromadzenie udziałowców zatwierdza projekt przeniesienia siedziby zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez większość wymaganą do zmiany statutu i umowy spółki na mocy prawodawstwa obowiązującego w kraju, który jest państwem członkowskim pochodzenia.

Jeżeli zarządzanie spółką odbywa się na zasadach uczestnictwa pracowników, walne zgromadzenie udziałowców może uzależnić dokonanie przeniesienia siedziby od zatwierdzenia przez nie zasad uczestnictwa pracowników ustalonych w przyjmującym państwie członkowskim.

Zalecenie 4 (procedura administracyjna i weryfikacja przeniesienia siedziby)

Państwo członkowskie pochodzenia weryfikuje zgodnie z własnym prawodawstwem legalność procedury przeniesienia. Właściwy organ wyznaczony przez państwo członkowskie pochodzenia wydaje zaświadczenie potwierdzające wykonanie wszelkich wymaganych czynności i dopełnienie formalności.

Zaświadczenie, kopia statutu i umowy spółki, które mają obowiązywać w przyjmującym państwie członkowskim, a także kopia projektu przeniesienia przedkładane są w odpowiednim terminie organowi odpowiedzialnemu za rejestrację spółek w przyjmującym państwie członkowskim. Wymienione dokumenty są wystarczające do zarejestrowania spółki w przyjmującym państwie członkowskim. Organ zajmujący się rejestracją w przyjmującym państwie członkowskim sprawdza, czy spełnione zostały wymogi rzeczowe i formalne dotyczące przeniesienia.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego informuje bezzwłocznie odpowiedni organ w państwie członkowskim pochodzenia o dokonaniu rejestracji. Wówczas właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia wykreśla spółkę z rejestru.

Informacje o zarejestrowaniu spółki w przyjmującym państwie członkowskim oraz o jej wykreśleniu z rejestru w państwie członkowskim pochodzenia powinny zostać opublikowane. Należy wówczas podać co najmniej następujące dane:

- (a) datę rejestracji;
- (b) nowy i poprzedni numer wpisu w odpowiednich rejestrach przyjmującego państwa członkowskiego oraz państwa członkowskiego pochodzenia.

Zalecenie 5 (uczestnictwo pracowników)

Uczestnictwo pracowników podlega prawodawstwu przyjmującego państwa członkowskiego.

Prawodawstwo przyjmującego państwa członkowskiego nie ma jednak zastosowania, jeżeli:

- (a) przyjmujące państwo członkowskie nie zapewnia co najmniej równoważnego poziomu uczestnictwa, jaki spółka stosowała w państwie członkowskim pochodzenia, lub
- (b) prawodawstwo przyjmującego państwa członkowskiego nie zapewnia pracownikom zakładów spółki znajdujących się w innych państwach członkowskich takich samych uprawnień w zakresie wykonania prawa uczestnictwa, jakie przysługiwały wspomnianym pracownikom przed przeniesieniem.

W wymienionych wyżej przypadkach zastosowanie mają przepisy art. 16 dyrektywy 2005/56/WE.

Zalecenie 6 (osoby trzecie dotknięte przeniesieniem siedziby)

Spółka, przeciwko której wszczęto postępowanie o rozwiązanie, likwidację, ogłoszenie upadłości lub wstrzymanie płatności lub też inne tego rodzaju postępowanie, nie może przeprowadzić transgranicznego przeniesienia siedziby wewnątrz Wspólnoty.

Do celów postępowania sądowego lub administracyjnego, które jest w toku i rozpoczęło się przed przeniesieniem siedziby, uznaje się, że spółka ma siedzibę w państwie członkowskim pochodzenia.